

[Oluf Pedersen.]

lem, som man jo næsten kan have ondt af, og gaa over til at tale om Ministeren, der hævdede, at de nye Forslag byggede paa bestaaende Neutralitet og Folkeforbundsforpligtelser, og en Løsning, der opfylder disse Forpligtelser, vil jeg ikke afvise, men jeg vil tillade mig at spørge, hvad der er ændret i disse Forpligtelser siden 1931. Mig bekendt er Forpligtelserne ikke øget, men tværtimod mindsket ved Frasigelsen af Forpligtelsen til at deltage i en af Folkeforbundet etableret Blokade.

Jeg benytter Lejligheden til at erklære mig uenig i den Udtalelse, som Ministeren fremsatte om, at vi vilde fra Danmarks Side forpligte os over for en international Retsorden, idet jeg kun vil tiltræde dette, naar denne bygger paa en Politiordning og ikke forpligter os til Krig, idet Krig aldrig kan give en Retsafgørelse, og er der en krigsmæssig udstyret Forsvarsmagt, vil dette blot bevirke, at vi kan blive draget ind i Krigen. Formaalet maa være Fredens Bevarelse, selv om de andre Magter vil føre Krig.

Hvis man vil hævde, at den ændrede Opfattelse skyldes hemmelige Dokumenter, saa maa jeg kræve at blive gjort bekendt med disse Dokumenter, idet jeg ved, at man tidligere har haft en vis Lyst til at skyde sig ind under, at Regeringen vidste mere end andre, og det gav Baggrund for, at man maaske kunde kræve større militære Udgifter, end Oppositionen vilde gaa med til. Vi kender dette saa udmærket fra Venstres Tid, men det er vel ikke Meningen, at man nu ogsaa skal se, at der fra socialdemokratisk og radikal Side er Tale om, at der er saadanne hemmelige Forpligtelser, som skulde begrunde, at man ikke vil kunne fortsætte den Politik, som man fra den Side har indledet.

For mig at se er der ingen virkelig Begrundelse for Socialdemokratiets nye Orientering med radikal Følgeskab, og tvivler man om, at Folket er for at bibeholde den tvungne Værnepligt, bør man, inden dette Lovforslag gaar til anden Behandling, etablere en Folkeafstemning.

Lovforslaget tyder paa, at Hærens Magt er stor. Vi ser, at de meniges Antal nedsættes, medens Officerernes Antal udvides, det vil sige, at Forholdet forrykkes, og der er ikke overalt i Lovforslaget gennemført en rimelig Økonomi. Jeg ser saaledes, at der er Forslag om en Udgift paa ikke mindre end 13 200 Kr. til en Generalauditor; dette maa efter min Opfattelse være Udtryk for Ødselhed.

Naturligvis vil jeg ikke her komme ind paa det rent tekniske vedrørende Lovforslaget, men jeg vil omtale Tvangsudskrivningen og det økonomiske og vor Stilling dertil. Det gamle radikale Hovedkrav var Ophævelsen af den tvungne Værnepligt; dette Krav er i sin Tid fuldt ud tiltraadt af Socialdemokratiet, og ved tidligere Behandling afviste baade Radikale og Socialdemokrater, afviste Regeringen blankt enhver Forhandling om Militærforslag, der ikke indeholdt Opgivelse af den tvungne Værnepligt. Vi husker alle, at den brave Rasmussen erklærede, at han aldrig vilde gaa med til en Ordning af Militærvæsenet, hvor man bibeholdt denne Værnetvang.

Det er mit Haab, at Regeringens Lovforslag, som man har ønsket det fra de Konservatives og fra Venstres Side, er et Forhandlingsgrundlag, men rigtignok et Forhandlingsgrundlag ogsaa i den Forstand, at man vil være rede til at forhandle om en Opgivelse af den tvungne Værnepligt, og jeg begrundet dette Haab med, at Regeringen ikke har givet nogen som helst saglig Begrundelse for at bibeholde den tvungne Værnepligt, at ændre Anskuelsen fra 1931. Den eneste Begrundelse, man kan finde for at beholde den tvungne Værnepligt, er, at man derved kan tilsløre en Militæruddgift paa 10—12 Mill. Kr. om Aaret, som det vilde koste mere, hvis man skulde lønne det Mandskab, man vil have, paa samme Maade, som man foreslog det i 1930. Militæruddgifterne bliver jo ikke mindre, fordi man lader de unge udrede Beløbet i Stedet for, at det udredes af Staten.

Der er for mig ingen Tvivl om, at en frivillig Tjeneste giver det bedste Retsværn, og at det er helt ved Siden af, naar det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen siger, at tvungen Værnepligt er det eneste mulige i et demokratisk Land. Lad mig her for det første anføre en Udtalelse fra den nuværende Forsvarsminister Alsing Andersens Pjece, der viser, at man kan ophæve Værnetvangen uden at faa en professionel Lejehær. Ministeren skriver om den af Regeringen tidligere foreslaaede Metode for Udvælgelse:

„Ved denne Fremgangsmaade har man, idet man afskaffer den tvungne Værnepligt, søgt at skabe et System, hvorved man undgaar at faa en lejet, professionel Hær, saaledes som Tyskland for Øjeblikket har, og samtidig vil man derved kunne faa et Korps, der ikke kan betegnes som klassepræget, men tværtimod vil være rekrutteret fra alle Befolkningsklasser, medmindre da Ungdommen fra de konservative Hjem fortrinsvis skulde